

## **„Книга на добрите идеи“**

### **Михаил Георгиев**

Годината е 2013. Двадесет и две годишният Михаил Георгиев решава да промени посоката на своя живот и да се впусне в своя нов житейски „Олимпийски цикъл“, като решава да стартира едно необикновено пътуване, пишейки и запечатвайки с мастилени букви на белия лист своите преживявания. Купувайки си билет за 480 евро, с който в рамките на тридесет дни има право да пътува из цяла Европа, младият пътешественик няма представа, че това приключение всъщност ще се превърне в пътуване към самия себе си и едно голямо духовно самоусъвършенстване. Михаил успява да измине почти 10 000 км за деветнадесет дни – от Франция към Норвегия, през Естония и обратно, а приключението, както самият той споделя в книгата си, го прави „повече от щастлив“.

Съдбоносната случка, която сякаш преобръща нещо в младия автор, се развива в Будапеща, където Михаил вижда възрастна дама, която продава гербери и се моли на Господ за помощ. Много пъти преди това е подминавал хора в нужда, но не и този път, защото нещо в него се пречупва и не му дава сили да продължи. Връща се обратно и дава на жената банкнота от десет евро, но без да вземе цвете. В този момент той осъзнава, колко много значат тези пари за жената, а той самият реално не е имал нужда от тях. Тази на пръв поглед „простичка“ случка го кара да се замисли върху това, че за същото време, за което ще подмине и обърне гръб, всеки човек може да подаде ръка. Така започва пътят на една мечта, в която главен герой е доброто и едно младо и интелигентно момче, възпитаник на спортното училище в Пловдив.

В следващите редове ще ви споделя това, което Михаил Георгиев ми разкри в своето интервю, специално дадено за училищния вестник „Спортно междучасие“ към СУ „Васил Левски“ гр. Пловдив.

- **Опиши ни се с няколко думи и ни разкажи как спортът е повлиял на формирането ти като личност и човек?**
- Ще ми бъде трудно да си дам самооценка, но като цяло спортът ме е дисциплинирал много и ми е помогнал тази дисциплина да я приложа след това в живота, в образованието, в работата и във всички други начинания.
- **От кога датира любовта ти към спорта? Как реши да учим в СУ „Васил Левски“ гр. Пловдив?**
- Първоначално в трети клас започнах да се занимавам с триатлон, но тъй като плуването ми вървеше най – малко, родителите ми решиха в пети клас да ме запишат в спортното училище с плуване, за да се усъвършенствам. След като влязох в спортното, започнах по – сериозно с тренировките по плуване и спрях с триатлона. В седми клас станах републикански шампион, а след това станах част и от националния отбор по плуване за юноши.
- **Какви спомени пазиш от спортното училище в Пловдив? Имаш ли такъв, който най-много да се откроява в съзнанието ти?**
- Не бих могъл да открия конкретен спомен, но ако имах възможността да се върна назад в годините, пак бих избрал да уча в спортното училище. Времето прекарано в

това училище за мен е безценно, защото ме е оформило като човек и е калило характера ми.

- **Какво ще пожелаеш на нашите настоящи възпитаници? Кои качества ще им помогнат да се изградят като добри спортисти?**
- Различната система на обучение, съчетано с тренировъчен режим, ще помогне на всеки един ученик на спортното училище да развие и надгради своите собствени качества. Не всички ще успея да завоюват призови места и медали от републикански, европейски или олимпийски състезания, но всеки от тях ще формира и запази качества като дисциплина, отговорност, екипна работа и адаптивност, които ще им помагат през целия живот. В един момент идва краят на спортната кариера, но придобитите умения и качества от обучението и тренировките в спортното училище остават и ще им помогнат да са по подготвени за предизвикателствата на живота.
- Как едно младо 29-годишно момче решава да напише книга?
- Идеята се роди още преди 6 – 7 години, като мислех да се пусне в продажба, а вички приходи да се дарят на различни рискови групи – деца сираци, възрастни самотни хора, бездомни хора и т.н. Когато приключих книгата през последните месеци на тази година, реших да е безплатна, за да е достъпна до повече хора и да подкрепя благотворителна кампания. Избрах „Българската Коледа“, защото е сред най-организираните, прозрачни и мащабни кампании за благотворителност.
- **Как реши за какво да пишеш в книгата? Твоят личен живот намира ли отражения в нея?**
- Започнах да пиша още през 2013г., пишех малко по малко през времето и през тази година я завърших. В книгата има истории и случки, които са ми се случили през годините. Тази година обаче редактирах част от съдържанието, тъй като и мисленето ми се промени и смятам, че е така е по-добре от първоначалния вариант. Цялата идея на книгата е, че трябва да има взаимопомощ и хората да поемат лична отговорност към изпадналия в нужда човек, защото във всеки един момент самите ние може да сме на неговото място. В края на книгата приканвам към действие, не само да бъде прочетена книгата, а и всеки да реши да помогне на някого или да даде дар.
- **Смяташ ли, че доброто е заразно?**
- Силно се надявам и вярвам, че е така. Прочитайки, тази книга без действие, е загуба на време. Затова ви моля да сторите това, което и аз в момента на писането й. Дарете за Българската Коледа! Защото единствено и само когато сме обединени фразата „Няма невъзможни неща“ придобива смисъл и вдъхновение. Благодаря Ви!

13.12.2020 *Димитрина Стефанова*